

Закупівля газу: глухий кут чи нове питання?

Наразі на вустах у значної частини замовників України проблемне питання, що склалося з постачанням природного газу. На виконання прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу» з 1 січня 2015 року відбулося остаточне відокремлення функцій з розподілу та постачання природного газу.

У зв'язку із цим Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі — НКРЕКП), прийняла постанови від 22.01.2015 № 33 «Про затвердження Типового договору на розподіл природного газу» та № 35 «Про затвердження Типового договору на постачання природного газу за регульованим тарифом».

Типові договори надали можливість юридично відокремити суб'єкти господарювання ринку природного газу, що входять до складу вертикально інтегрованої господарської організації. У результаті розпочато створення окремих юридичних осіб — суб'єктів господарювання, що здійснюватимуть діяльність з розподілу природного газу або постачання природного газу за регульованим тарифом.

Ці суб'єкти господарювання відповідно до норм зазначених постанов були зобов'язані узгодити свої договірні відносини з вимогами типових договорів у двомісячний строк з дати набрання ними чинності, тобто до 17.05.2015.

Проте **Типовий договір на постачання природного газу за регульованим тарифом є тристороннім — між постачальником, газорозподільним/газотранспортним підприємством та споживачем.**

Питання замовників полягає в тому, чи правомірними є такі договори з погляду державних закупівель. Тож у даній статті шукатимемо відповідь на це питання.

Перша позиція — не завжди остаточна

Відповідно до пункту 4 частини 1 статті 1 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (далі — Закон про держзакупівлі) договір про закупівлю — договір, який укладається між замовником і учасником за результатами проведення процедури закупівлі та передбачає надання послуг, виконання робіт або набуття права власності на товари.

З огляду на те, що термін «договір про закупівлю» є загальним та охоплює поняття всіх договорів, що укладаються за результатами здійснення державних закупівель, донедавна органи Держказначейства, Держфінінспекції та Мінекономрозвитку доходили висновку, що законодавство у сфері державних закупівель не передбачає можливість укладення тристороннього договору.

А відповідно в результаті подання тристороннього договору на реєстрацію бюджетного зобов'язання органи Держказначейства відмовлялися реєструвати такий. Окрім цього, аналогічна думка була висловлена Мінекономрозвитку в наданих ним роз'ясненнях. З витягом із одного з них знайомимо вас далі.

Витяг з роз'яснення № 3231-06/19787-07 від 19.06.2015

«Щодо укладання тристоронніх договорів»

Державна закупівля (далі — закупівля) — придбання замовником товарів, робіт і послуг у порядку, встановленому цим Законом.

Відповідно до пункту 9 частини першої статті 1 Закону замовники — органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також юридичні особи (підприємства, установи, організації) та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади, якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі за наявності однієї з таких ознак: юридична особа є одержувачем бюджетних коштів та уповноважена розпорядником бюджетних коштів на здійснення заходів, передбачених бюджетною програмою, в межах такого фінансування;

органи державної влади чи органи місцевого самоврядування або інші замовники володіють більшістю голосів у вищому органі управління юридичної особи;

у статутному капіталі юридичної особи державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків.

До замовників також належать замовники, визначені в пункті 1 частини першої статті 1 Закону України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності».

При цьому пунктом 4 частини першої статті 1 Закону передбачено, що договір про закупівлю — договір, який укладається між замовником і учасником за результатами проведення процедури закупівлі та передбачає надання послуг, виконання робіт або набуття права власності на товари.

Таким чином, нормами Закону не передбачено укладання трьохсторонніх договорів за результатами проведення процедур закупівель товарів, робіт і послуг.

Проте згодом НКРЕКП у межах своєї компетенції висловила протилежну думку щодо

питання тристоронніх договорів. Далі ми знайомимо вас із листом НКРЕКП щодо укладення договорів на постачання природного газу за регульованим тарифом.

Витяг з листа НКРЕКП від 26.06.2015 № 6197/16/61-15

Правові, економічні та організаційні засади функціонування ринку природного газу визначаються Законом України «Про засади функціонування ринку природного газу» (далі — Закон України).

Відповідно до частини третьої статті 9 Закону України суб'єкти ринку природного газу провадять свою діяльність на підставі договорів (контрактів), що укладаються відповідно до законодавства.

Пунктом 15 частини третьої статті 4 Закону Україна НКРЕКП надані повноваження, зокрема, на затвердження типових договорів на розподіл природного газу та на постачання природного газу за регульованим тарифом.

Так, Типовий договір на постачання природного газу за регульованим тарифом затверджено постановою НКРЕКП від 22.01.2015 № 35, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 14.02.2015 за № 172/26617 (далі — Типовий договір).

Варто зазначити, що Типовий договір є тристороннім та укладається між постачальником природного газу за регульованим тарифом, газорозподільним/газотранспортним підприємством та споживачем природного газу. Пунктами 1.1, 1.3 Типового договору передбачено, що постачальник постачає природний газ (далі — газ) споживачеві в обсягах і порядку, передбачених договором дня забезпечення потреб споживача, а споживач оплачує постачальнику вартість газу і наданих послуг у розмірах, строках, порядку та на умовах, передбачених Договором.

При цьому, відповідно до термінів та визначень Типового договору природний газ (природний газ, нафтовий (попутний) газ, газ (метан) вугільний родовищ та газ сланцевих товщ) — корисна копалина, яка є сумішшю вуглеводнів чи неуглеводних компонентів, перебуває у газоподібному стані за стандартних умов (тиск — 760 мм ртутного стовпчика і температура — 20 градусів за Цельсієм) і є товарною продукцією.

Згідно з пунктом 1.3 Типового договору газорозподільне/газотранспортне підприємство, через газові мережі якого постачальник постачає газ споживачеві забезпечує розподіл/транспортування до пунктів призначення з гарантованим рівнем надійності, безпеки, якості та величини його тиску.

Взаємовідносини між постачальником та газорозподільним/газотранспортним підприємством у частині розподілу/транспортування газу до пунктів призначення

регулюються окремим договором на розподіл/транспортування природного газу, укладеним між постачальником та газорозподільним/газотранспортним підприємством.

Згідно з пунктом 4.7 Типового договору оплата послуг з постачання газу за договором здійснюється споживачем виключно грошовими коштами, що перераховуються на поточний рахунок із спеціальним режимом використання постачальника, з якого в установленому законодавством порядку здійснюється розподіл грошових коштів між суб'єктами ринку природного газу, у тому числі на поточний рахунок газорозподільного/газотранспортного підприємства за договором на розподіл/транспортування природного газу.

Таким чином, в рамках Типового договору споживач оплачує постачальнику вартість газу, як товару, і наданих послуг з постачання, транспортування та розподілу природного газу на поточний рахунок із спеціальним режимом використання постачальника, що передбачено пунктами 4.2, 4.7 Типового договору.

Оплата за надані споживачу послуги з розподілу та транспортування природною газу перераховується на поточний рахунок надавачів послуг (газотранспортному/газорозподільному підприємству) в рамках договору на розподіл/транспортування природного газу, укладеним між постачальником природного газу та газорозподільним/газотранспортним підприємством.

Отже, взаємовідносини в частині оплати за Типовим договором виникають між двома сторонами договору — споживачем та постачальником за регульованим тарифом.

При цьому, за Типовим договором виникнення у споживача та газотранспортного/газорозподільного підприємства взаємних прав та обов'язків, передбачено зокрема у частині обліку газу; проведення контрольного зняття показів засобів вимірювальної техніки, що входять до складу вузла обліку; доступу до газотранспортного обладнання та вузлів обліку газу споживача: дотриманням вимог щодо якості та тиску газу, обмеження/припинення газопостачання тощо.

Враховуючи вищезазначене, процедура закупівлі природного газу, як товару, передбачена Законом України «Про здійснення державних закупівель», на думку НКРЕКП, повинна відбуватися за участі двох сторін Типового договору — споживача (бюджетної установи) та постачальника природного газу за регульованим тарифом.

Разом з тим, зазначаємо, що згідно із положеннями Закону Уповноваженим органом у сфері державних закупівель є Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (далі — Мінекономрозвитку), до основних функцій якого цим Законом віднесено надання роз'яснень щодо застосування законодавства у сфері закупівель.

Член Комісії

А. Герус

Даний лист визначає правомірним укладення договору на закупівлю природного газу за

результатом здійснення переговорної процедури закупівлі цього товару. При цьому, на думку НКРЕКП, така неконкурентна процедура закупівлі повинна відбуватися за участі двох сторін Типового договору — споживача (бюджетної установи) та постачальника природного газу за регульованим тарифом.

Разом із цим у своєму листі НКРЕКП зазначає, що Уповноваженим органом у сфері державних закупівель є Мінекономрозвитку, тож згодом Мінекономрозвитку було проведено низку нарад із цього питання з представниками НКРЕКП, органів Держказначейства та Держфінінспекції. За результатами цих обговорень було підготовлено офіційне роз'яснення, яке згодом було оприлюднено на веб-порталі Уповноваженого органу.

Дане роз'яснення містить низку корисних положень, тож із повним текстом цього роз'яснення знайомимо вас далі.

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
(Мінекономрозвитку України) вих. № 3302-05/23226-06 від 16.07.2015

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації, підприємства та інші суб'єкти сфери державних закупівель

Щодо закупівлі природного газу

У зв'язку із надходженням численних звернень щодо закупівлі природного газу Міністерство економічного розвитку і торгівлі України за результатами узгоджувальної наради 15.07.2015 з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі — НКРЕКП), Державною казначейською службою України та Державною фінансовою інспекцією України повідомляє.

Правові, економічні та організаційні засади функціонування ринку природного газу визначені Законом України «Про засади функціонування ринку природного газу» (далі — Закон України).

Прикінцевими та перехідними положеннями Закону України встановлено, що з метою забезпечення поступового та послідовного переходу до повномасштабного ринку природного газу, передбаченого цим Законом, встановлюється перехідний період, який включає такі етапи:

перший етап, під час якого здійснюються відокремлення функцій з розподілу та постачання природного газу, визначення споживачів, які набувають статусу кваліфікованих, та визначення Кабінетом Міністрів України гарантованих постачальників, починає діяти з 1 січня 2012 року;

другий етап, під час якого всі категорії споживачів набувають статусу кваліфікованих споживачів, починає діяти з 1 січня 2015 року.

На виконання вимог Закону України відбулося юридичне відокремлення суб'єктів господарювання ринку природного газу, що входять до складу вертикально інтегрованої господарської організації, що полягає у створенні окремих юридичних осіб-суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з постачання природного газу за регульованим тарифом.

Згідно з частиною першою статті 6 Закону України діяльність, пов'язана, зокрема з постачанням природного газу за регульованим тарифом провадиться за умови отримання відповідної ліцензії.

Згідно з підпунктом 2 пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1729 «Про забезпечення споживачів природним газом» реалізація природного газу для задоволення потреб установ та організацій, які фінансуються з державного і місцевих бюджетів, здійснюється суб'єктами господарювання, що мають ліцензію на постачання природного газу за регульованим тарифом.

Відповідно до пункту 3.1 Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом, затверджених постановою НКРЕКП від 12.01.2015 № 9, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 16.03.2015 за № 289/26734, ліцензіат повинен, зокрема провадити ліцензовану діяльність лише на території ліцензованої діяльності, затвердженій НКРЕКП.

Територія ліцензованої діяльності визначається як територія адміністративно-територіальної одиниці, де знаходяться споживачі, які включені до абонентської бази споживачів природного газу.

При цьому територія провадження господарської діяльності з постачання природного газу за регульованим тарифом із зазначенням переліку адміністративно-територіальних одиниць затверджується постановою НКРЕКП про видачу відповідної ліцензії по кожному постачальнику.

Враховуючи вищезазначене, на кожній **окремій території діє лише один постачальник природного газу за регульованим тарифом**, з яким споживачі (у тому числі бюджетні установи та організації) можуть укласти договір на постачання природного газу за регульованим тарифом. При цьому суб'єкти ринку природного газу провадять свою діяльність на підставі договорів (контрактів), що укладаються відповідно до

законодавства (частина третя статті 9 Закону України).

У свою чергу, правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави та територіальної громади встановлює Закон України «Про здійснення державних закупівель» (далі — Закон).

Згідно з абзацом шостим частини першої статті 12 Закону закупівля може здійснюватися шляхом застосування переговорної процедури закупівлі.

Переговорна процедура закупівлі застосовується замовником як виняток у разі наявності умов, визначених у частині другій статті 39 Закону, зокрема у разі відсутності конкуренції (у тому числі з технічних причин) на відповідному ринку, внаслідок чого договір про закупівлю може бути укладено лише з одним постачальником, за відсутності при цьому альтернативи.

У залежності від предмета закупівлі, який визначається замовником відповідно до Порядку визначення предмета закупівлі, затвердженого наказом Мінекономіки від 26.07.2010 № 921 (зі змінами) та умови для застосування переговорної процедури закупівлі, замовник самостійно готує документи, необхідні для проведення такої процедури на підставі експертних, нормативних, технічних та інших документів, що підтверджують наявність умов застосування переговорної процедури закупівлі відповідно до частини другої статті 39 Закону, виданих уповноваженими на це органами (організаціями, установами).

При цьому НКРЕКП листом від 09.07.2015 № 6697/16/61-15, який розміщений на офіційному сайті за адресою в мережі Інтернет www.nerc.gov.ua, надано перелік ліцензіатів з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом із зазначенням території ліцензованої діяльності по кожному постачальнику природного газу за регульованим тарифом.

Разом з тим частиною першою статті 40 Закону встановлено, що договір про закупівлю укладається в письмовій формі відповідно до положень Цивільного кодексу України та Господарського кодексу України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Статтею 184 Господарського кодексу України визначено особливості укладання господарських договорів на основі типових договорів та передбачено, що укладення господарських договорів на основі типових договорів повинно здійснюватися з додержанням умов, передбачених статтею 179 цього Кодексу, не інакше як шляхом викладення договору у вигляді єдиного документа, оформленого згідно з вимогами статті 181 цього Кодексу та відповідно до правил, встановлених нормативно-правовими актами щодо застосування типового договору.

При цьому статтею 179 Господарського кодексу України визначено загальні умови укладання договорів, що породжують господарські зобов'язання, зокрема встановлено, що Кабінет Міністрів України, уповноважені ним або законом органи виконавчої влади можуть рекомендувати суб'єктам господарювання орієнтовні умови господарських

договорів (примірні договори), а у визначених законом випадках — затверджувати типові договори. При укладенні господарських договорів сторони можуть визначати зміст договору на основі типового договору, затвердженого Кабінетом Міністрів України, чи у випадках, передбачених законом, іншим органом державної влади, коли сторони не можуть відступати від змісту типового договору але мають право конкретизувати його умови.

Так, Типовий договір на постачання природного газу за регульованим тарифом затверджено постановою НКРЕКП від 22.01.2015 № 35 (зареєстровано в Мін'юсті 14.02.2015 за № 172/26617).

Звертаємо увагу, що відповідно до Типового договору договір укладається між трьома суб'єктами ринку природного газу — постачальником природного газу за регульованим тарифом, газорозподільчим/газотранспортним підприємством та споживачем природного газу (юридична особа/фізична особа-підприємець).

Пунктами 1.1, 1.3 Типового договору передбачено, що постачальник постачає природний газ (далі — газ) споживачеві в обсягах і порядку, передбачених договором для забезпечення потреб споживача, а споживач оплачує постачальнику вартість газу і наданих послуг у розмірах, строках, порядку та на умовах, передбачених Договором.

Згідно з термінами та визначеннями Типового договору природний газ (природний газ, нафтовий (попутний) газ, газ (метан) вугільних родовищ та газ сланцевих товщ) — корисна копалина, яка є сумішшю вуглеводнів та не вуглеводневих компонентів, перебуває у газоподібному стані за стандартних умов (тиск — 760 мм ртутного стовпчика і температура — 20 градусів за Цельсієм) **і є товарною** продукцією.

При цьому відповідно до пункту 2.5 Порядку визначення предмета закупівлі, затвердженого наказом Мінекономіки від 26.07.2010 № 921 (зі змінами), **у разі якщо при здійсненні замовником закупівлі товарів передбачається також закупівля послуги** (послуг), пов'язаної з поставкою товару (зокрема послуги з транспортування, установки, монтажу, наладки, інсталяції програмного забезпечення, навчання персоналу тощо), **предметом закупівлі в такому разі є товари за умови**, що вартість такої послуги (таких послуг) не перевищує вартості самих товарів.

Отже, в рамках Типового договору споживач **оплачує постачальнику вартість газу, як товару, і наданих послуг з постачання, транспортування та розподілу** природного газу на поточний рахунок із спеціальним режимом використання постачальника, що передбачено пунктами 4.2, 4.7 Типового договору.

Поряд з цим згідно з частиною третьою статті 631 Цивільного кодексу України сторони можуть встановити, що умови договору застосовуються до відносин між ними, які виникли до його укладення.

Таким чином, оскільки газопостачальні підприємства, утворені в результаті відокремлення діяльності з розподілу та постачання природного газу, отримали в НКРЕКП ліцензії на

право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом з **01.07.2015** та урахуваючи частину третю статті 631 Цивільного кодексу України, у разі укладення договору про закупівлю за результатом проведення переговорної процедури закупівлі на підставі пункту 2 частини другої статті 39 Закону, сторони можуть встановити, що умови договору застосовуються до відносин між ними, які виникли до його укладення.

Директор департаменту регулювання Державних закупівель Мінекономрозвитку України
Олександр Стародубцев

З опублікованого вище роз'яснення можна зробити висновки, які наведено далі.

По-перше, природний газ є товарною продукцією, а тому закупувати замовник має саме товар, а не послугу з постачання природного газу. Разом із цим у подальшому на законодавчому рівні заплановано відмінити регульовані тарифи на вказаний предмет закупівлі, що зумовить необхідність здійснення двох окремих закупівель: на товар (природний газ), а також на послугу з транспортування/розподілу природного газу.

По-друге, усі договори про закупівлю природного газу повинні відповідати Типовому договору на розподіл природного газу, а також Типовому договору на постачання природного газу за регульованим тарифом, затвердженим постановами НКРЕКП від 22.01.2015 № 33 та № 35 відповідно.

Крапку над «і» потрібно поставити в питанні щодо правомірності укладення тристороннього договору, який передбачений Типовим договором на постачання природного газу за регульованим тарифом. Зважаючи на процитоване вище роз'яснення МЕРТУ від 16.07.2015, укладення такого договору не буде розцінено як порушення норм законодавства, оскільки Уповноважений орган погодився з позицією НКРЕКП щодо того, що договір укладається за результатами здійснення процедури закупівлі, яка має проводитися лише між двома сторонами: замовником та постачальником природного газу.

Таким чином, замовники повинні розірвати договори, що були укладені раніше та не відповідають вищевказаним типовим договорам. При цьому на вивільнену суму, якщо така не перевищує 100 тисяч гривень (без урахування ПДВ), замовник та постачальник можуть укласти прямий договір — відповідно до роз'яснення Мінекономрозвитку від 18.12.2014 [детальніше з повним текстом роз'яснення ви можете ознайомитися в журналі «Радник в сфері державних закупівель» № 1 (40) за січень 2015 року на сторінках 43–45].

Звернення постачальників щодо укладення короткострокових договорів

Наразі як загальна практика прослідковуються звернення постачальників природного газу до замовників з проханням укласти договори на постачання природного газу за регульованим тарифом на короткостроковий термін, приміром, на місяць. Це прохання мотивують неможливістю здійснення постачання природного газу без офіційно оформлених договірних відносин.

Такий варіант діяльності є можливим лише за умови, якщо безпроцедурний договір буде укладено на суму до 100 тисяч гривень (без урахування податку на додану вартість), при цьому в цю суму необхідно враховувати всі безпроцедурні видатки в поточному році за даним предметом закупівлі.

Проводимо процедуру закупівлі природного газу

Якщо ж вивільнена сума в результаті розірвання договору про закупівлю перевищує межу, вказану в статті 2 Закону про держзакупівлю, то замовник має провести процедуру закупівлі в порядку, установленому цим Законом. Проте на цьому етапі виникає запитання щодо того, яку ж саме процедуру має проводити замовник, оскільки новостворені компанії-постачальники природного газу наразі не зареєстровані в переліку суб'єктів природних монополій, а тільки в переліку ліцензіатів на здійснення господарської діяльності з постачання природного газу.

З огляду на зазначене вище, окремі працівники органів Держказначейства рекомендують замовникам проводити конкурсні торги, а в результаті повторної неявки достатньої кількості учасників та повторної відміни таких торгів на підставі абзацу 6 частини 1 статті 30 Закону про держзакупівлі проводити переговорну процедуру закупівлі на підставі пункту 4 частини 2 статті 39 Закону про держзакупівлі (якщо замовником було двічі відмінено процедуру закупівлі через відсутність достатньої кількості учасників).

За такого порядку дій проблема довготривалості відміни двох процедур конкурсних торгів поспіль та проведення переговорної процедури закупівлі вирішується шляхом безупинного та бездоговірного здійснення закупівлі з потенційним переможцем переговорної процедури закупівлі. А за результатами проведення такої процедури — шляхом **укладення договору на постачання природного газу за регульованим тарифом, у тому числі на обсяг раніше закупленого товару в попередньому періоді, керуючись частиною 3 статті 631 Цивільного кодексу України.**

Про правомірність такого рішення ви можете прочитати в інтерв'ю з представником Мінекономрозвитку, яке надруковане в журналі «Радник в сфері державних закупівель» № 6 (45) за червень 2015 року на сторінках 26-27.

Хоча такий варіант дій є законним, проте через його довготривалість **замовники можуть**

піти і більш простим шляхом — одразу провести переговорну процедуру закупівлі з постачальником природного газу.

Для цього відповідно до абзацу 11 частини 1 статті 39 Закону про держзакупівлі обґрунтування застосування переговорної процедури закупівлі повинно містити:

умови застосування процедури закупівлі;

посилання на експертні, нормативні, технічні та інші документи, що підтверджують наявність умов застосування процедури закупівлі.

Тож як підставу для застосування переговорної процедури закупівлі замовник зазначає пункт 2 частини 2 статті 39 Закону про держзакупівлі [відсутність конкуренції (у тому числі з технічних причин) на відповідному ринку, унаслідок чого договір про закупівлю може бути укладено лише з одним постачальником, за відсутності при цьому альтернативи], а при заповненні Обґрунтування застосування переговорної процедури закупівлі (далі — Обґрунтування), форма якого затверджена наказом Мінекономрозвитку від 15.09.2014 № 1106, у пункті «6. Документи, що підтверджують наявність умов застосування переговорної процедури закупівлі» замовник як приклад може зазначити такий перелік документів:

Копія ліцензії постачальника.

Номер, під яким зазначено постачальника в Ліцензійному реєстрі суб'єктів господарської діяльності в нафтогазовому комплексі, які мають ліцензії з постачання природного газу за регульованим тарифом, з транспортування природного і нафтового газу розподільними трубопроводами, з транспортування природного газу магістральними трубопроводами, з транспортування нафти та нафтопродуктів магістральними трубопроводами та із зберігання природного газу, станом на 01.07.2015 **(даний реєстр оновлюється щомісячно, а тому замовникові варто роздрукувати та докласти копію витягу з поточної редакції такого реєстру до Обґрунтування, з новою редакцією цього реєстру ви можете ознайомитися на сайті НКРЕКП в розділі «Газ природний» — «Ліцензування» — «Реєстри»).**

Номер, під яким зазначено постачальника в Переліку ліцензіатів з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом, які є єдиними на зазначених територіях, передбаченого додатком до листа НКРЕКП від 09.07.2015 № 6697/16/61-15 (з повним текстом даного листа, а також його додатком ви можете ознайомитися на сайті НКРЕКП в розділі «Документи» — «Листи» — «2015 року»).

Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1729 «Про забезпечення

споживачів природним газом».

Постанова НКРЕКП від 21.05.2015 № 1587 «Про анулювання ліцензій на постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом, виданих ПАТ «Дніпропетровськгаз», ПАТ «Дніпрогаз», ПАТ «Криворіжгаз», ПАТ «Київоблгаз», ПАТ «Харківміськгаз» та ПАТ «Вінницягаз».

Постанова НКРЕКП від 21.05.2015 № 1588 «Про видачу ліцензій на постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом, виданих ТОВ «Дніпропетровськгаз збут», ТОВ «Вінницягаз збут», ТОВ «Харківміськгаз збут» та ТОВ «Київоблгаз збут».

Постанова НКРЕКП від 22.01.2015 № 35 «Про затвердження Типового договору на постачання газу за регульованим тарифом».

Роз'яснення Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 16.07.2015 № 3302-05/23226-06 «Про закупівлю природного газу».

Лист Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 26.06.2015 № 6197/16/61-15.

З переліком документів, які необхідно зазначати в Обґрунтуванні при застосуванні кожної з підстав частини 2 статті 39 Закону, ви можете ознайомитися в журналі «Радник в сфері державних закупівель» № 7 (46) за липень 2015 року на сторінках 8-13.

Наостанок варто нагадати, що при закупівлі природного газу замовник не вимагає підтвердження відповідності учасника кваліфікаційним критеріям замовника згідно з пунктом 2 частини 3 статті 16 Закону про держзакупівлі. А при проведенні переговорної процедури закупівлі загалом не вимагає необхідності підтвердження учасником його відповідності вимогам статті 17 Закону про держзакупівлі. Таким чином, дана процедура є спрощеною та може бути успішно застосована замовником при закупівлі природного газу, за умови достатнього документального підтвердження.